

ISUS NAVIN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ПОГЛАВЉЕ 1

A po smrti Mojsija, sluge Gospodnjeg, reče Gospod Isusu sinu Navinom, sluzi Mojsijevom, govoreći:

² Mojsije, sluga moj, umre; zato sada ustani, predji preko tog Jordana ti i sav taj narod u zemlju koju ja dajem sinovima Izrailjevim.

³ Svako mesto na koje stupite stopama svojim dao sam vam, kao što rekoh Mojsiju.

⁴ Od pustinje i od ovog Livana do reke velike, reke Efrata, sva zemlja hetejska do velikog mora na zapadu biće medja vaša.

⁵ Niko se neće održati pred tobom svega veka tvog; sa tobom ću biti kao što sam bio sa Mojsijem, neću odstupiti od tebe niti ću te ostaviti.

⁶ Budi slobodan i hrabar, jer ćeš ti predati tom narodu u nasledstvo zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovim da ću im je dati.

⁷ Samo budi slobodan i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovedio Mojsije sluga moj, ne odstupaj od njega ni nadesno ni nalevo, da bi napredovao kuda god podješ.

⁸ Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovog zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer ćeš tada biti srećan na putevima svojim i tada ćeš napredovati.

⁹ Nisam li ti zapovedio: Budi slobodan i hrabar! Ne boj se i ne plaši se, jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.

¹⁰ Tada zapovedi Isus upraviteljima narodnim govoreći:

¹¹ Prodjite kroz logor i zapovedite narodu govoreći: Spremite sebi pogače, jer ćete za tri dana preći preko Jordana pa udjite i uzmite zemlju koju vam Gospod Bog vaš daje u nasledstvo.

¹² A plemenu Ruvimovom i Gadovu i polovini plemena Manasijinog reče Isus govoreći:

¹³ Setite se šta vam je zapovedio Mojsije, sluga Gospodnji, rekavši: Gospod Bog vaš smiri vas i dade vam ovu zemlju.

¹⁴ Žene vaše, deca vaša i stoka vaša neka ostanu u zemlji koju vam dade Mojsije s ove strane Jordana; vi pak prodjite pod oružjem pred braćom svojom, koji ste god za vojsku, i pomozite im,

¹⁵ Dokle ne smiri Gospod i braću vašu kao vas, i naslede i oni zemlju koju im daje Gospod Bog vaš; pa se onda vratite na nasledstvo svoje koje vam je dao Mojsije, sluga Gospodnji, s one strane Jordana, ka istoku, i držite ga.

¹⁶ A oni odgovoriše Isusu govoreći: Šta si nam god zapovedio činićemo, i kuda nas god

pošalješ ići ćemo.

17 Slušaćemo te kako smo slušali Mojsija; samo neka Gospod Bog tvoj bude s tobom kao što je bio s Mojsijem.

18 Ko bi se protivio tvojoj zapovesti i ne bi slušao reči tvoje u svemu što mu zapovediš, neka se pogubi; samo budi slobodan i hrabar.

ПОГЛАВЉЕ 2

A Isus sin Navin posla iz Sitima potajno dve uhode rekavši im: Idite, vidite zemlju i Jerihon. I oni odoše, i dodjoše u kuću jednoj kurvi, kojoj ime beše Rava, i prenoćiše onde.

2 Ali bi javljeno caru jerihonskom i kazano: Evo, ljudi dodjoše ovamo noćas izmedju sinova Izrailjevih da uhode zemlju.

3 I posla car jerihonski k Ravi i poruči: Izvedi ljude koji su došli k tebi i ušli u tvoju kuću, jer su došli da uhode svu zemlju.

4 Ali žena uzevši ona dva čoveka sakri ih; pa reče: Jeste istina da su ljudi došli k meni, ali ja ne znah odakle behu;

5 I kad se vrata zatvarahu u sumrak, ljudi izadjoše; ne znam kuda odoše; idite brzo za njima; stići ćete ih.

6 A ona ih beše izvela na krov, i sakrila ih pod lan netrven, koji beše razastrla po krovu.

7 I ljudi podjoše za njima u poteru put Jordana do broda; i vrata se zatvoriše kad izadje potera za njima.

8 Oni, pak, još ne behu pospali, a ona dodje k njima na krov,

9 I reče im: Znam da vam je Gospod dao ovu zemlju, jer nas popade strah od vas, i prepali su se od vas svi koji žive u ovoj zemlji.

10 Jer čusmo kako je Gospod osušio pred vama Crveno more kad izadjoste iz Misira, i šta ste učinili od dva cara amorejska koji behu preko Jordana, od Siona i Oga, koje pobiste.

11 I kad to čusmo, rastopi se srce naše, i ni u kome već nema junaštva od straha od vas, jer je Gospod, Bog vaš, Bog gore na nebu i dole na zemlji.

12 Nego sada zakunite mi se Gospodom da ćete učiniti milost domu oca mog kao što ja vama učinih milost, i dajte mi znak istinit,

13 Da ćete sačuvati život mom ocu i mojoj majci i mojoj braći i mojim sestrama i svima njihovim, i da ćete izbaviti duše naše od smrti.

14 A ljudi joj odgovoriše: Mi ćemo izginuti za vas, ako ne izdate ovu našu stvar; i kad nam Gospod da ovu zemlju, učinićemo ti milost i veru.

15 Tada ih ona spusti kroz prozor po konopcu; jer kuća njena beše na zidu gradskom, i ona na zidu stanovaše.

16 I reče im: Idite u goru da ne naidje na vas potera, i onde se krijte tri dana dok se ne vrati potera, pa onda idite svojim putem.

17 A ljudi joj rekoše: Bićemo prosti od ove tvoje zakletve kojom si nas zaklela;

18 Evo, kad dodjemo u zemlju, veži ovu vrpcu od skerleta na prozor, kroz koji si nas spustila, i skupi kod sebe u tu kuću oca svog i mater i braću i sav dom oca svog.

19 I ko bi god izašao iz tvoje kuće, krv njegova neka bude na njegovu glavu, a mi da nismo krivi; a ko god bude s tobom u kući, krv njegova neka dodje na naše glave, ako ga se ko rukom dotakne.

20 Ali ako izdaš ovu stvar našu, tada ćemo biti prosti od tvoje zakletve, kojom si nas zaklela.

²¹ A ona odgovori: Kako rekoste tako neka bude. Tada ih pusti, i odoše; i ona veza vrpca od skerleta na prozor.

²² A oni otišavši dodjoše u goru, i ostaše onde tri dana dokle se ne vrati potera; jer ih je potera tražila po svim putevima, ali ih ne nadje.

²³ I vratiše se ona dva čoveka, i sišavši s gore prebrodiše i dodjoše k Isusu, sinu Navinom, i pripovediše mu sve što im se dogodilo.

²⁴ I rekoše Isusu: Zaista dao nam je Gospod u ruke svu tu zemlju, i svi stanovnici one zemlje uplašili su se od nas.

ПОГЛАВЉЕ 3

I usta Isus ujutru rano, i kretoše se od Sitima i dodjoše do Jordana on i svi sinovi Izrailjevi, i noćiše onde a ne predjoše.

² A posle tri dana prodjoše upravitelji kroz logor,

³ I zapovediše narodu govoreći: Kad vidite kovčeg zaveta Gospoda Boga svog i sveštenike Levite gde ga nose, podjite i vi s mesta svog i idite za njim.

⁴ Ali neka bude daljine izmedju vas i njega do dve hiljade lakata; bliže do njega ne primičite se, da biste poznali put kojim ćete ići, jer još nikada niste išli tim putem.

⁵ I Isus reče narodu: Osveštajte se, jer će sutra učiniti Gospod čudesa medju vama.

⁶ Potom reče Isus sveštenicima govoreći: Uzmite kovčeg zavetni i idite pred narodom. I uzeše kovčeg zavetni i podjoše pred narodom.

⁷ A Gospod reče Isusu: Danas te počinjem uzvišavati pred svim Izrailjem da poznaju da ću i s tobom biti kao što sam bio s Mojsijem.

⁸ Zato ti zapovedi sveštenicima koji nose kovčeg zavetni, i reci: Kad dodjete na kraj vode Jordana, stanite u Jordanu.

⁹ I reče Isus sinovima Izrailjevim: Pristupite ovamo, i čujte reči Gospoda Boga svog.

¹⁰ Po tom reče Isus: Po ovom ćete poznati da je Bog živi posred vas, i da će zaista odagnati ispred vas Hananeje i Heteje i Jeveje i Ferezeje i Gergeseje i Jevuseje:

¹¹ Evo, kovčeg zaveta Gospoda svoj zemlji poći će pred vama preko Jordana.

¹² Zato sada izaberite dvanaest ljudi iz plemena Izrailjevih, po jednog čoveka iz svakog plemena.

¹³ I čim sveštenici, noseći kovčeg zaveta Gospoda Gospoda svoj zemlji, stanu nogama svojim u vodi jordanskoj, voda će se u Jordanu rastvoriti, te će voda koja teče odozgo stati u gomilu.

¹⁴ I kad se podiže narod iz šatora svojih da predje preko Jordana, i sveštenici ponesoše kovčeg zavetni pred narodom,

¹⁵ I kad oni što su nosili kovčeg dodjoše do Jordana, i sveštenici noseći kovčeg okvasiše noge svoje na kraju vode (jer je Jordan pun preko bregova svojih za sve vreme žetve),

¹⁶ Zaustavi se voda što je tekla odozgo, i stade u jednu gomilu vrlo nadaleko, kod grada Adama, koji je kraj Zaretana; a što je teklo dole u more kraj polja, more slano, oteče sasvim; i narod prelažaše prema Jerihonu.

¹⁷ A sveštenici koji su nosili kovčeg zaveta Gospodnjeg stajahu na suvom usred Jordana bez straha, a sav Izrailj idjaše po suvom, dokle sav narod ne predje preko Jordana.

ПОГЛАВЉЕ 4

A kad sav narod predje preko Jordana, reče Gospod Isusu govoreći:

² Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednog čoveka iz svakog plemena,

³ I zapovedite im i recite: Uzmite odavde, iz sredine Jordana, s mesta gde stoje nogama svojim sveštenici, dvanaest kamenova, i odnesite ih sa sobom, i stavite ih onde gde ćete noćas noći.

⁴ Tada dozva Isus dvanaest ljudi, koje beše odredio izmedju sinova Izrailjevih, po jednog čoveka iz svakog plemena.

⁵ I reče im Isus: Idite pred kovčeg Gospoda Boga svog usred Jordana, uzmite svaki po jedan kamen na rame svoje, prema broju plemena sinova Izrailjevih,

⁶ Da bude znak medju vama. Kad vas posle zapitaju sinovi vaši govoreći: Šta će vam to kamenje?

⁷ Recite im: Jer se voda u Jordanu rastupi pred kovčegom zaveta Gospodnjeg, kad prelažаше preko Jordana, rastupi se voda u Jordanu, i ovo je kamenje spomen sinovima Izrailjevim doveka.

⁸ I učiniše sinovi Izrailjevi kako zapovedi Isus; i uzeše dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kako beše rekao Gospod Isusu, prema broju plemena sinova Izrailjevih; i odneše ih sa sobom na noćište, i metnuše ih onde.

⁹ A i usred Jordana postavi Isus dvanaest kamenova na mestu gde stajahu nogama svojim sveštenici noseći kovčeg zavetni, i onde ostaše do danas.

¹⁰ Sveštenici pak koji nošahu kovčeg stajahu usred Jordana dokle se ne svrši sve što beše Gospod zapovedio Isusu da kaže narodu, sasvim kako beše Mojsije zapovedio Isusu. I narod pohita i predje.

¹¹ A kad predje sav narod, onda predje i kovčeg Gospodnji i sveštenici, a narod gledaše.

¹² Predjoše i sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijinog pod oružjem pred sinovima Izrailjevim, kao što im beše kazao Mojsije.

¹³ Oko četrdeset hiljada naoružanih predjoše pred Gospodom preko Jordana na boj u polje jerihonsko.

¹⁴ Taj dan uzvisi Gospod Isusa pred svim Izrailjem; i bojahu ga se kao što su se bojali Mojsija, svega veka njegovog.

¹⁵ I reče Gospod Isusu govoreći:

¹⁶ Zapovedi sveštenicima koji nose kovčeg od svedočanstva neka izadju iz Jordana.

¹⁷ I zapovedi Isus sveštenicima govoreći: Izadjite iz Jordana.

¹⁸ A čim sveštenici koji nošahu kovčeg zaveta Gospodnjeg izadjoše iz srede Jordana, i stadoše na suvo nogom svojom, odmah se vrati voda u Jordanu na mesto svoje, i poteče kao i pre povrh svih bregova svojih.

¹⁹ A izadje narod iz Jordana desetog dana prvog meseca, i stadoše u logor u Galgalu, s istoka Jerihonu.

²⁰ A onih dvanaest kamenova, što iznesoše iz Jordana, postavi Isus u Galgalu,

²¹ I reče sinovima Izrailjevim govoreći: Kad u budućnosti zapitaju sinovi vaši oce svoje govoreći: Šta predstavlja to kamenje?

²² Tada obavestite sinove svoje i recite im: Suvim predje Izrailj preko ovog Jordana.

²³ Jer Gospod Bog vaš osuši Jordan pred vama dokle predjoste, kao što je učinio Gospod Bog vaš kod Crvenog mora osušivši ga pred nama dokle predjosmo;

²⁴ Da bi poznali svi narodi na zemlji da je ruka Gospodnja krepka, da biste se svagda bojali Gospoda Boga svog.

ПОГЛАВЉЕ 5

A kad čuše svi carevi amorejski, koji behu s ove strane Jordana k zapadu, i svi carevi hananski, koji behu pokraj mora, da je Gospod osušio Jordan pred sinovima Izrailjevim dokle predjoše, rastopi se srce u njima i nesta u njima junaštva od straha od sinova Izrailjevih.

² U to vreme reče Gospod Isusu: Načini oštre noževe, i obreži opet sinove Izrailjeve.

³ I načini Isus oštre noževe, i obreza sinove Izrailjeve na brdašcu Aralotu.

⁴ A ovo je uzrok zašto ih Isus obreza: sav narod što izadje iz Misira, sve muškinje, svi ljudi vojnici pomreše u pustinji na putu, pošto izadjoše iz Misira;

⁵ Jer beše obrezan sav narod koji izadje, ali ne obrezaše nikoga u narodu koji se rodi u pustinji na putu, pošto izadjoše iz Misira.

⁶ Jer četrdeset godina idjahu sinovi Izrailjevi po pustinji dokle ne pomre sav narod, ljudi vojnici, što izadjoše iz Misira, jer ne slušaše glas Gospodnji, te im se zakle Gospod da im neće dati da vide zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima njihovim da će im je dati, zemlju, gde teče mleko i med;

⁷ I na mesto njihovo podiže sinove njihove; njih obreza Isus pošto behu neobrezani, jer ih ne obrezaše na putu.

⁸ A kad se sav narod obreza, ostaše na svom mestu u logoru dokle ne ozdraviše.

⁹ Tada reče Gospod Isusu: Danas skidoh s vas sramotu misirsku. I prozva se ono mesto Galgal do današnjeg dana.

¹⁰ I sinovi Izrailjevi stojeći u logoru u Galgalu, slaviše pashu četrnaestog dana onog meseca uveče u polju jerihonskom.

¹¹ I sutradan posle pashe jedoše od žita one zemlje hlebove presne i zrna pržena, isti dan.

¹² I presta mana sutradan, pošto jedoše žito one zemlje, i već više nisu imali mane sinovi Izrailjevi, nego jedoše od roda zemlje hananske one godine.

¹³ I kad Isus beše kod Jerihona, podiže oči svoje i pogleda, a to čovek stoji prema njemu s golim mačem u ruci. I pristupi k Njemu Isus i reče Mu: Jesi li naš ili naših neprijatelja?

¹⁴ A On reče: Nisam; nego sam vojvoda vojske Gospodnje, sada dodjoh. A Isus pade ničice na zemlju, i pokloni se, i reče Mu: Šta zapoveda gospodar moj sluzi svom?

¹⁵ A vojvoda vojske Gospodnje reče Isusu: Izuj obuću s nogu svojih, jer je mesto gde stojiš sveto. I učini Isus tako.

ПОГЛАВЉЕ 6

A Jerihon se zatvori, i čuvaše se od sinova Izrailjevih; niko nije izlazio, niti je ko ulazio.

² A Gospod reče Isusu: Evo, dajem ti u ruke Jerihon i cara njegovog i junake njegove.

³ Zato obidjite oko grada svi vojnici, idući oko grada jedanput na dan; tako učinite šest dana.

⁴ A sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovčegom; a sedmog dana obidjite oko grada sedam puta, i sveštenici neka trube u trube.

⁵ Pa kad otežući zatrube u rogove ovnujske, čim čujete glas od trube, neka poviče sav narod glasno; i zidovi će gradski popadati na svom mestu, a narod neka ulazi, svaki naprema se.

⁶ Tada Isus sin Navin dozva sveštenike, i reče im: Uzmite kovčeg zavetni, a sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovčegom Gospodnjim.

- ⁷ A narodu reče: Idite i obidjite oko grada, i vojnici neka idu pred kovčegom Gospodnjim.
- ⁸ A kad Isus reče narodu, sedam sveštenika noseći sedam truba od rogova ovnujskih podjoše pred Gospodom, i zatrubiše u trube, a kovčeg zaveta Gospodnjeg podje za njima.
- ⁹ A vojnici podjoše pred sveštenicima, koji trubljahu u trube, a ostali podjoše za kovčegom; i idući trubljahu u trube.
- ¹⁰ A narodu zapovedi Isus govoreći: Ne vičite, i nemojte da vam se čuje glas, i nijedna reč da ne izadje iz usta vaših do dana kad vam ja kažem: Vičite; tada ćete vikati.
- ¹¹ Tako obidje kovčeg Gospodnji oko grada jednom; pa se vratiše u logor, i noćise u logoru.
- ¹² A sutra usta Isus rano, i sveštenici uzeše kovčeg Gospodnji.
- ¹³ I sedam sveštenika noseći sedam truba od rogova ovnujskih idjahu pred kovčegom Gospodnjim, i idući trubljahu u trube; a vojnici idjahu pred njima, a ostali idjahu za kovčegom Gospodnjim; idući trubljahu u trube.
- ¹⁴ I jednom obidjoše oko grada drugog dana, pa se vratiše u logor; tako učiniše šest dana.
- ¹⁵ A sedmog dana ustaše zorom, i obidjoše oko grada isto onako sedam puta; samo toga dana obidjoše oko grada sedam puta.
- ¹⁶ A kad bi sedmi put da zatrube sveštenici u trube, Isus reče narodu: Vičite, jer vam Gospod dade grad.
- ¹⁷ A grad da bude proklet Gospodu i šta je god u njemu; samo Rava kurva neka ostane u životu i svi koji budu kod nje u kući, jer sakri poslanike koje smo poslali.
- ¹⁸ Ali se čuvajte od prokletih stvari da i sami ne budete prokleti uzevši šta proketo, i da ne navučete prokletstvo na logor Izrailjev i smetete ga.
- ¹⁹ Nego sve srebro i zlato i posudje od bronzе i od gvoždja neka bude sveto Gospodu, neka udje u riznicu Gospodnju.
- ²⁰ Tada povika narod i zatrubiše trube, i kad narod ču glas trubni i povika glasno, popadaše zidovi na mestu svom; i narod udje u grad, svaki naprema se; i uzeše grad.
- ²¹ I pobiše, kao proketo, ostrim mačem sve što beše u gradu, i žene i ljude, i decu, i starce i volove i ovce i magarce.
- ²² A onoj dvojici što uhodiše zemlju reče Isus: Idite u kuću one žene kurve, i izvedite nju i sve što je njeno, kao što ste joj se zakleli.
- ²³ I otišavši oni momci što uhodiše zemlju, izvedoše Ravu i oca joj i mater joj i braću joj i šta god beše njeno, i sav rod njen izvedoše, i ostaviše ih iza logora Izrailjevog.
- ²⁴ A grad spališe ognjem i šta beše u njemu; samo srebro i zlato i posudje od bronzе i od gvoždja metnuše u riznicu doma Gospodnjeg.
- ²⁵ A Ravu kurvu i dom oca njenog i sve što beše njeno ostavi u životu Isus, i ona osta medju Izrailjcima do danas, jer sakri poslanike koje posla Isus da uhode Jerihon.
- ²⁶ I u to vreme prokle Isus govoreći: Proklet da je pred Gospodom čovek koji bi ustao da gradi ovaj grad Jerihon! Na prvencu svom osnovao ga, i na mezimcu svom postavio mu vrata!
- ²⁷ I Gospod beše sa Isusom, i razglasi se ime njegovo po svoj zemlji.

ПОГЛАВЉЕ 7

Ali se ogrešiše sinovi Izrailjevi o prokletinju, jer Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarinog od plemena Judinog, uze od prokletih stvari; zato se razgnevi Gospod na sinove Izrailjeve.

- ² A Isus posla ljude iz Jerihona u Gaj, koji beše blizu Vet-Avena s istoka Vetilju, i reče im govoreći: Idite i uhodite zemlju. I ljudi odoše i uhodiše Gaj.
- ³ I vrativši se k Isusu rekoše mu: Neka ne ide sav narod; do dve hiljade ljudi ili do tri hiljade ljudi neka idu, i osvojiće Gaj; nemoj mučiti sav narod, jer ih je malo.
- ⁴ I ode ih onamo iz naroda oko tri hiljade ljudi; ali pobegoše od Gajana.
- ⁵ I Gajani posekoše ih do trideset i šest ljudi; i goniše ih od vrata do Sivarima, i pobiše ih na strmeni; i rastopi se srce u narodu, i posta kao voda.
- ⁶ A Isus razdre haljine svoje i pade licem na zemlju pred kovčegom Gospodnjim, i leža do večera, on i starešine Izrailjeve, i posuše se prahom po glavi.
- ⁷ I reče Isus: Jao! Gospode Bože, zašto prevede ovaj narod preko Jordana da nas predaš u ruke Amorejcima da nas pobiju? O, da htesmo ostati preko Jordana!
- ⁸ Jao! Gospode, šta da kažem, kad je Izrailj obratio pleća pred neprijateljima svojim?
- ⁹ Čuće Hananeji i svi stanovnici te zemlje, i sleći će se oko nas, i istrebiće ime naše sa zemlje; i šta ćeš učiniti od velikog imena svog?
- ¹⁰ A Gospod reče Isusu: Ustani: što si pao na lice svoje?
- ¹¹ Zgrešio je Izrailj, i prestupio zavet moj koji sam im zapovedio: jer uzeše od prokletih stvari, i ukradoše, i zatajiše, i metnuše medju svoje stvari.
- ¹² Zato neće moći sinovi Izrailjevi stajati pred neprijateljima svojim; pleća će obraćati pred neprijateljima svojim, jer su pod prokletstvom; neću više biti s vama, ako ne istrebite izmedju sebe prokletinju.
- ¹³ Ustani, osveštaj narod, i reci: Osveštajte se za sutra; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Prokletstvo je usred tebe, Izrailju; nećeš moći stajati pred neprijateljima svojim dokle ne uklonite prokletstvo izmedju sebe.
- ¹⁴ Pristupićete ujutru po plemenima svojim; i koje pleme obliči Gospod ono će pristupiti po porodicama svojim; i koju porodicu obliči Gospod ona će pristupiti po domovima svojim; i koji dom obliči Gospod, pristupiće ljudi iz njega jedan po jedan.
- ¹⁵ Pa ko se nadje u prokletstvu, neka se spali ognjem i on i sve njegovo, jer prestupi zavet Gospodnji i učini bezakonje u Izrailju.
- ¹⁶ I ustavši Isus ujutru rano reče te pristupi Izrailj po plemenima svojim; i obliči se pleme Judino.
- ¹⁷ Potom reče te pristupiše porodice Judine; i obliči se porodica Zarina; potom reče te pristupi porodica Zarina, domaćin jedan po jedan, i obliči se Zavdija.
- ¹⁸ I reče, te pristupi njegov dom, ljudi jedan po jedan, i obliči se Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarinog od plemena Judinog.
- ¹⁹ I reče Isus Ahanu: Sine, hajde daj hvalu Gospodu Bogu Izrailjevom, i priznaj pred Njim, i kaži mi šta si učinio, nemoj tajiti od mene.
- ²⁰ A Ahan odgovori Isusu i reče: Istina je, ja zgreših Gospodu Bogu Izrailjevom, i učinih tako i tako:
- ²¹ Videh u plenu jedan lep plašt vavilonski, i dvesta sikala srebra, i jednu šipku zlata od pedeset sikala, pa se polakomih i uzeh; i eno je zakopano u zemlju usred mog šatora, i srebro odozdo.
- ²² Tada Isus posla poslanike, koji otrčaše u šator, i gle, beše zakopano u šatoru njegovom, i odozdo srebro.
- ²³ I uzeše iz šatora i doneše k Isusu i svim sinovima Izrailjevim, i metnuše pred Gospoda.
- ²⁴ Tada Isus i sav Izrailj uzeše Ahana sina Zarinog, i srebro i plašt i šipku zlata, i sinove njegove i kćeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator i sve

što beše njegovo, i izvedoše u dolinu Ahor.

²⁵ I reče Isus: Što si nas smeo? Gospod da te smete danas! I zasu ga kamenjem sav Izrailj, i spališe sve ognjem zasuvši kamenjem.

²⁶ Po tom nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. I Gospod se povrati od žestine gneva svog. Otuda se prozva ono mesto dolina Ahor do danas.

ПОГЛАВЉЕ 8

Iza toga reče Gospod Isusu: Ne boj se i ne plaši se; uzmi sa sobom sav narod što je za boj, pa ustani i idi na Gaj; evo predadoh ti u ruke cara gajskog i narod njegov i grad njegov i zemlju njegovu.

² I učini s Gajem i carem njegovim kako si učinio s Jerihonom i njegovim carem; ali plen iz njega i stoku njegovu razgrabite za se. Namesti zasedu iza grada.

³ I usta Isus i sav narod što beše za boj, da idu na Gaj; i izabra Isus trideset hiljada junaka, i posla ih noću;

⁴ I zapovedi im govoreći: Gledajte vi koji ćete biti u zasedi iza grada, da ne budete vrlo daleko od grada, nego budite svi gotovi.

⁵ A ja i sav narod što je sa mnom primaknućemo se ka gradu; pa kad oni izađu pred nas, mi ćemo kao i pre pobeći ispred njih.

⁶ Te će oni poći za nama dokle ih ne odvojimo od grada, jer će reći: Beže ispred nas kao i pre. I mi ćemo bežati ispred njih.

⁷ Tada vi izađite iz zasede i isterajte iz grada šta bude ostalo. Jer će vam ga dati Gospod Bog vaš u ruke.

⁸ A kad uzmete grad, zapalite ga ognjem; po reči Gospodnjoj učinite. Eto, zapovedio sam vam.

⁹ Tako ih posla Isus, i oni odoše u zasedu, i stadoše izmedju Vetilja i Gaja, sa zapada Gaju; a Isus prenoći onu noć medju narodom.

¹⁰ A ujutru usta Isus rano i prebroja narod, pa podje sa starešinama Izrailjevim pred narodom na Gaj.

¹¹ I sva vojska što beše s njim podje i primakavši se dodjoše prema gradu i stadoše u logor sa severa Gaju; a beše dolina izmedju njih i Gaja.

¹² I uze oko pet hiljada ljudi, i namesti ih u zasedu izmedju Vetilja i Gaja, sa zapada gradu Gaju.

¹³ I kad se namesti sav narod, sva vojska, što beše sa severa gradu i što beše u zasedi sa zapada gradu, izađe Isus onu noć usred doline.

¹⁴ I kad to vide car gajski, ljudi u gradu pohitaše i uraniše; i izađoše onaj čas u polje pred Izrailja u boj, car i sav narod njegov. A ne znaše da ima zaseda za njim, iza grada.

¹⁵ Tada Isus i sav Izrailj, kao da ih pobiše, nagoše bežati k pustinji.

¹⁶ A oni sazvaše sav narod što beše u gradu da ih teraju. I teraše Isusa, i odvojiše se od svog grada.

¹⁷ I ne osta niko u Gaju ni u Vetilju da ne podje za Izrailjem; i ostaviše grad otvoren, i terahu Izrailja.

¹⁸ Tada reče Gospod Isusu: Digni zastavu što ti je u ruci prema Gaju, jer ću ti ga dati u ruke. I podiže Isus zastavu što mu beše u ruci prema gradu.

¹⁹ A oni što behu u zasedi odmah ustaše sa svog mesta, i potrčaše čim on podiže ruku svoju, i udjoše u grad i uzeše ga, i brzo zapališe grad ognjem.

- ²⁰ A kad se Gajani obazreše, a to dim od grada dizaše se do neba, i ne imahu kuda bežati ni tamo ni amo; a narod koji bežaše u pustinju povrati se na one koji ga terahu.
- ²¹ I Isus i sav Izrailj videvši da je zaseda njihova uzela grad i gde se diže dim od grada, vratiše se i udariše na Gajane.
- ²² A oni iz grada izadjoše pred njih, te behu medju Izrailjcima odovud i odonud, i pobiše ih tako da nijedan ne osta živ niti uteče.
- ²³ A cara gajskog uhvatiše živog i dovedoše k Isusu.
- ²⁴ A kad pobiše Izrailjci sve Gajane u polju, u pustinji, kuda ih goniše, i padoše svi od oštrog mača, te se istrebiše, onda se vratiše svi Izrailjci u Gaj, i isekoše šta još beše u njemu ostrim mačem.
- ²⁵ A svih što izgiboše onaj dan, i ljudi i žena, beše dvanaest hiljada, samih Gajana.
- ²⁶ I Isus ne spusti ruku svoju, koju beše podigao sa zastavom, dok ne pobiše sve stanovnike gajske.
- ²⁷ Samo stoku i plen iz grada onog razgrabiše Izrailjci za se, kao što beše Gospod zapovedio Isusu.
- ²⁸ I Isus spali Gaj, i obrati ga u gomilu večnu, i u pustoš do današnjeg dana.
- ²⁹ A cara gajskog obesí na drvo i ostavi do večera; a o zahodu sunčanom zapovedi Isus te skidoše telo njegovo s drveta i baciše pred vrata gradska, i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas.
- ³⁰ Tada Isus načini oltar Gospodu Bogu Izrailjevom na gori Evalu,
- ³¹ Kao što beše zapovedio Mojsije sluga Gospodnji sinovima Izrailjevim, kao što piše u knjizi zakona Mojsijevog, oltar od celog kamenja, preko kog nije prevučeno gvoždje; i prinesoše na njemu žrtve paljenice Gospodu, i prinesoše žrtve zahvalne.
- ³² I prepisa onde na kamenju zakon Mojsijev, koji je napisao sinovima Izrailjevim.
- ³³ I sav Izrailj i starešine njegove i upravitelji i sudije njegove stadoše s obe strane kovčega, prema sveštenicima Levitima, koji nošahu kovčeg zaveta Gospodnjeg, i stranac i domorodac; polovina prema gori Garizinu a polovina prema gori Evalu, kao što beše zapovedio Mojsije sluga Gospodnji da blagoslovi narod Izrailjev najpre.
- ³⁴ I potom pročitá sve reči zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi zakona.
- ³⁵ Ne bi ni jedne reči od svega što je Mojsije napisao, koje ne pročitá Isus pred svim zborom Izrailjevim, i ženama i decom i strancima koji idjahu medju njima.

ПОГЛАВЉЕ 9

A kad to čuše svi carevi koji behu s ove strane Jordana po brdima i po dolinama i po svom bregu velikog mora dori do Livana, Hetejin i Amorejín, Hananejin, Ferezejín, Jevusejin i Jevusejin,

- ² Skupiše se svi da se složno biju s Isusom i s Izrailjem.
- ³ A koji življahu u Gavaonu čuvši šta učini Isus od Jerihona i od Gaja,
- ⁴ Učiniše i oni prevaru; jer odoše i načiniše se poslanici, i uzeše stare torbe na svoje magarce i stare mehove vinske, poderane i iskrpljene,
- ⁵ I obuću staru i iskrpljenu na noge svoje, i haljine stare na se; i sav hleb što ponesoše na put beše suv i plesniv.
- ⁶ I odoše k Isusu u logor u Galgal, i rekoše njemu i ljudima Izrailjcima: Dodjosmo iz daleke zemlje; hajde uhvatite veru s nama.

- ⁷ A ljudi Izrailjci rekoše Jevejim: Može biti da sedite usred nas, pa kako ćemo uhvatiti veru s vama?
- ⁸ Ali oni rekoše Isusu: Mi smo sluge tvoje. A Isus im reče: Ko ste i otkuda idete?
- ⁹ A oni mu rekoše: Iz zemlje vrlo daleke dodjoše sluge tvoje u ime Gospoda, Boga tvog; jer čusmo slavu Njegovu i sve što je učinio u Misiru,
- ¹⁰ I sve što je učinio dvojici careva amorejskih, koji behu s one strane Jordana, Sionu caru esevonskom i Ogu caru vasanskom koji beše u Astarotu.
- ¹¹ I rekoše nam starešine naše i svi stanovnici naše zemlje govoreći: Uzmite pogače na put, i idite im na susret i recite im: Mi smo sluge vaše, hajde uhvatite veru s nama.
- ¹² Ovo je hleb naš: vruć smo poneli na put od kuća svojih kad smo pošli pred vas, a sad eto osušio se i uplesnjivio.
- ¹³ A ovo su mehovi vinski: nalismo nove, i eto su se već poderali; i haljine naše i obuća naša pohaba se od dalekog puta.
- ¹⁴ I poverovaše ljudi po pogači, a ne upitaše Gospoda šta će reći.
- ¹⁵ I Isus učini s njima mir, i zadade im veru da će ih ostaviti u životu; i zakleše im se knezovi od zbora.
- ¹⁶ Ali posle tri dana kad uhvatiše veru s njima, čuše da su im susedi i da žive usred njih.
- ¹⁷ Jer podjoše sinovi Izrailjevi i dodjoše u gradove njihove treći dan; a gradovi im behu: Gavaon i Kefira i Virot i Kirijat-Jarim.
- ¹⁸ I ne pobiše ih sinovi Izrailjevi, jer im se knezovi od zbora zakleše Gospodom Bogom Izrailjevim. Ali sav zbor vikaše na knezove.
- ¹⁹ Tada svi knezovi rekoše svom zboru: Mi smo im se zakleli Gospodom Bogom Izrailjevim; zato sada ne možemo dirati u njih.
- ²⁰ Učinimo im to, i ostavimo ih u životu, da ne dodje gnev na nas radi zakletve kojom im se zaklesmo.
- ²¹ Još im rekoše knezovi: Neka ostanu u životu, pa neka seku drva i nose vodu svom zboru kako im knezovi kazaše.
- ²² Potom ih dozva Isus i reče im govoreći: Zašto nas prevariste i rekoste: Vrlo smo daleko od vas, kad eto živite usred nas?
- ²³ Zato sada da ste prokleti i da ste doveka robovi i da sečete drva i nosite vodu za dom Gospoda Boga mog.
- ²⁴ A oni odgovoriše Isusu i rekoše: Doista je bilo javljeno slugama tvojim kako je zapovedio Gospod Bog tvoj Mojsiju sluzi svom da vam da svu ovu zemlju i da istrebi sve stanovnike ove zemlje ispred vas; stoga se vrlo pobojasmo za život svoj od vas i učinismo tako.
- ²⁵ A sada eto smo ti u rukama; čini šta misliš da je dobro i pravo da s nama učiniš.
- ²⁶ I učini im tako i sačuva ih od ruku sinova Izrailjevih, te ih ne pobiše.
- ²⁷ I odredi ih Isus u taj dan da seku drva i nose vodu zboru i za oltar Gospodnji do današnjeg dana na mestu koje izabere.

ПОГЛАВЉЕ 10

A kad ču Adonisedek car jerusalimski da je Isus uzeo Gaj i raskopao ga kao što je učinio s Jerihonom i njegovim carem, tako da je učinio i s Gajem i njegovim carem, i da su Gavaonjani učinili mir s Izrailjem i stoje usred njih,

² Uplaši se vrlo; jer Gavaon beše velik grad kao kakav carski grad, i beše veći od Gaja, i

svi ljudi u njemu behu hrabri.

³ Zato posla Adonisedek car jerusalimski k Oamu caru hevranskom i k Piramu caru jarmutskom i k Jafiji caru lahiskom i k Daviru caru jeglonskom, i poruči:

⁴ Hodite k meni, i pomozite mi da udarimo na Gavaon, jer učini mir s Isusom i sa sinovima Izrailjevim.

⁵ I skupi se i podje pet careva amorejskih, car jerusalimski, car hevranski, car jarmutski, car lahiski, car jeglonski, oni i sva vojska njihova, i stavši u logor pod Gavaonom počеше ga biti.

⁶ Tada Gavaonjani poslaše k Isusu u logor u Galgal i rekoše: Nemoj dignuti ruku svojih sluga svojih; hodi brzo k nama, izbavi nas i pomози nam, jer se skupiše na nas svi carevi amorejski koji žive u gorama.

⁷ I izadje Isus iz Galgala, on i s njim sav narod što beše za boj, svi junaci.

⁸ I Gospod reče Isusu: Ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke, nijedan ih se neće održati pred tobom.

⁹ I Isus udari na njih iznenada, išavši celu noć od Galgala,

¹⁰ I smete ih Gospod pred Izrailjem, koji ih ljuto pobi kod Gavaona, pa ih potera putem kako se ide u Vet-Oron, i sekoše ih do Azike i do Makide.

¹¹ A kad bežahu ispred Izrailja i behu niz vrlet vet-oronsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnog nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi mačem.

¹² Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevim, i reče pred sinovima Izrailjevim: Stani sunce nad Gavaonom, i meseče nad dolinom elonskom.

¹³ I stade sunce i ustavi se mesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi Istinitog? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za ceo dan.

¹⁴ I ne bi takvog dana ni pre ni posle, da Gospod posluša glas čovečji, jer Gospod vojeva za Izrailja.

¹⁵ I vrati se Isus i sav Izrailj s njim u logor u Galgal.

¹⁶ A onih pet careva utekoše i sakriše se u pećinu kod Makide.

¹⁷ I dodje glas Isusu: Nadje se pet careva sakrivenih u pećini kod Makide.

¹⁸ A Isus reče: Privalite veliko kamenje na vrata pećine, i namestite ljude kod nje da ih čuvaju.

¹⁹ A vi ne stojte, nego gonite neprijatelje svoje i bijte ostatak njihov, ne dajte im da udju u gradove svoje, jer vam ih dade u ruke Gospod Bog vaš.

²⁰ A kad Isus i sinovi Izrailjevi prestaše biti ih u boju vrlo velikom, razbivši ih sasvim, a koji ih ostaše živi, utekoše u tvrde gradove,

²¹ Vрати se sav narod zdravo u logor k Isusu u Makidu, i niko ne mače jezikom svojim na sinove Izrailjeve, ni na jednog.

²² Tada reče Isus: Otvorite vrata od one pećine, i izvedite k meni onih pet careva iz pećine.

²³ I učiniše tako, i izvedoše k meni onih pet careva iz pećine: cara jerusalimskog, cara hevranskog, cara jarmutskog, cara lahiskog, cara jeglanskog.

²⁴ A kad izvedoše te careve k Isusu, sazva Isus sve ljude Izrailjce, i reče vojvodama od vojske koji behu išli s njim: Pristupite i stanite nogama svojim na vratove ovim carevima. I oni pristupiše i stadoše im na vratove nogama svojim.

²⁵ A Isus im reče: Ne bojte se i ne plašite se; budite slobodni i hrabri, jer će tako učiniti

Gospod svim neprijateljima vašim na koje zavojšite.

26 Potom ih pobi Isus i pogubi ih, i obesi ih na pet drveta, i ostaše viseći na drvetima do večera.

27 A o zahodu sunčanom zapovedi Isus te ih skidoše s drveta i baciše ih u pećinu, u koju se behu sakrili, i metnuše veliko kamenje na vrata pećine, koje osta onde do danas.

28 Istog dana uze Isus i Makidu, i sve u njoj iseče oštrim mačem, i cara njenog i njih pobi, sve duše koje behu u njoj, ne ostavi nijednog živog; i učini s carem makidskim kao što učini s carem jerihonskim.

29 Potom ode Isus i sav Izrailj s njim iz Makide u Livnu, i stade biti Livnu.

30 Pa i nju predade Gospod u ruke Izrailju i cara njenog; i iseče sve oštrim mačem, sve duše koje behu u njoj, ne ostavi u njoj nijednog živog; i učini s carem njenim kao što učini s carem jerihonskim.

31 Potom ode Isus i sav Izrailj s njim iz Livne na Lahis, i stade u logor pred njim, i stade ga biti.

32 I Gospod predade Lahis u ruke Izrailju, i on ga uze sutradan, i iseče sve oštrim mačem, sve duše što behu u njemu, isto onako kako učini s Livnom.

33 Tada dodje Oram car gezerski u pomoć Lahisu; ali pobi Isus njega i narod njegov da ne osta nijedan živ.

34 Potom podje Isus i sav Izrailj s njim iz Lahisa na Jeglon, i stavši u logor prema njemu udariše na nj;

35 I uzeše ga isti dan, i isekoše sve oštrim mačem; sve duše što behu u njemu pobi taj dan isto onako kako učini s Lahisom.

36 Potom se podiže Isus i sav Izrailj s njim iz Jeglona na Hevron, i stadoše ga biti;

37 I uzeše ga i isekoše oštrim mačem, i cara njegovog i sve gradove njegove, sve duše što behu u njima; ne ostavi nijednog živog isto onako kako učini s Jeglonom; zatre ga sa svim dušama što behu u njemu.

38 Potom se obrati Isus i sav Izrailj s njim na Davir, i stade ga biti;

39 I uze ga i cara njegovog i sve gradove njegove, i isekoše ih oštrim mačem i zgubiše sve duše što behu u njima; ne ostavi nijednog živog; kao što učini s Hevronom, tako učini s Davirom i carem njegovim, i kao što učini s Livnom i carem njenim.

40 Tako pobi Isus svu zemlju, gore i južnu stranu i ravnice i doline, i sve careve njihove; ne ostavi nijednog živog, nego sve duše žive zgubi, kao što beše zapovedio Gospod Bog Izrailjev.

41 I pobi ih Isus od Kadis-Varnije do Gaze, i svu zemlju gosensku do Gavaona.

42 A sve te careve i zemlju njihovu uze Isus ujedanput; jer Gospod Bog Izrailjev vojevaše za Izrailja.

43 Potom se vrati Isus i sav Izrailj s njim u logor u Galgal.

ПОГЛАВЉЕ 11

A kad to ču Javin car asorski, posla k Jovavu caru adonskom i k caru imronskom i k caru ahsavskom,

2 I k carevima koji behu na severu u gorama i po ravnica na jugu od Hinerota i u dolini i u Nafat-Doru na zapad,

3 Ka Hananejinu na istoku i zapadu, i Amorejину i Hetejinu i Ferezejinu i Jevusejinu u gorama, i k Jevejину pod Ermonom u zemlji Mispi.

- ⁴ I izadjoše oni i sva vojska njihova s njima, mnogi narod kao pesak na bregu morskom, i konji i kola mnoga veoma.
- ⁵ Svi ti carevi dogovoriše se i dodjoše, i stadoše zajedno u logor na vodi Meromu, da udare na Izrailja.
- ⁶ A Gospod reče Isusu: Ne boj ih se; jer sutra u ovo doba ja ću učiniti te će svi biti pobijeni pred Izrailjem; konjima njihovim ispresecaj žile, i kola njihova popali ognjem.
- ⁷ I izadje Isus i sva vojska s njim na njih na vodu Merom iznenada, i udariše na njih.
- ⁸ I Gospod ih dade u ruke Izrailju, te ih razbiše i teraše ih do Sidona velikog i do vode Misrefota i do polja Misper na istok; i tako ih pobiše da ne ostaviše nijednog živog.
- ⁹ I učini im Isus kako mu beše zapovedio Gospod: konjima njihovim ispreseca žile, i kola njihova popali ognjem.
- ¹⁰ I vrativši se Isus u to vreme, uze Asor, i ubi cara njegovog mačem; a Asor beše, pre, glava svim tim carstvima.
- ¹¹ I pobiše sve živo što beše u njemu oštrim mačem sekući, te ne osta ništa živo; a Asor spališe ognjem.
- ¹² I sve gradove onih careva i sve careve njihove uze Isus i iseče ih oštrim mačem i pobi ih, kao što beše zapovedio Mojsije sluga Gospodnji.
- ¹³ Ali nijednog grada koji osta u opkopima svojim ne popali Izrailj, osim samog Asora, koji spali Isus.
- ¹⁴ A sav plen iz tih gradova i stoku pograbiše za sebe sinovi Izrailjevi; samo ljude sve isekoše oštrim mačem, te ih istrebiše, ne ostaviše ništa živo.
- ¹⁵ Kako zapovedi Gospod Mojsiju, služi svom, tako Mojsije zapovedi Isusu, a Isus tako učini; ništa ne izostavi od svega što beše Gospod zapovedio Mojsiju.
- ¹⁶ I tako uze Isus svu tu zemlju, gore i sav južni kraj i svu zemlju gosensku, i ravnicu i polje, goru Izrailjevu i ravnicu njegovu.
- ¹⁷ Od gore Alaka, koja se pruža k Siru, do Val-Gada u polju livanskom, pod gorom Ermonom i sve careve njihove zarobi i pobi ih i pogubi.
- ¹⁸ Dugo vremena vojeva Isus na te careve.
- ¹⁹ Ne bi nijednog grada koji učini mir sa sinovima Izrailjevim, osim Jeveja koji življahu u Gavaonu; sve ih uzeše ratom.
- ²⁰ Jer od Gospoda bi, te otvrdnu srce njihovo da izadju u boj na Izrailja, da bi ih potro i da im ne bi bilo milosti, nego da bi ih istrebio, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.
- ²¹ U to vreme dodje Isus, te istrebi Enakime iz gora, iz Hevrona, iz Davira, iz Anava i iz sve gore Judine i iz sve gore Izrailjeve, s gradovima njihovim potre ih Isus.
- ²² Nijedan Enakim ne osta u zemlji sinova Izrailjevih; samo u Gazi, u Gatu i u Azotu ostaše.
- ²³ Tako uze Isus svu zemlju, kao što beše kazao Gospod Mojsiju; i dade je u nasledstvo Izrailju prema delovima njihovim, po plemenima njihovim. I zemlja počinu od rata.

ПОГЛАВЉЕ 12

A ovo su carevi zemaľjski koje pobiše sinovi Izrailjevi i zemlju njihovu osvojiše s one strane Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Ermona i svu ravnicu k istoku:

² Sion car amorejski koji stajaše u Esevonu i vladaše od Aroira koji je na bregu potoka Arnona, i od polovine potoka i polovinom Galada do potoka Javoka, gde je medja sinova amonskih;

- ³ I od ravnice do mora hinerotskog k istoku, i do mora uz polje, do mora slanog k istoku, kako se ide k Vetsimotu, i s juga pod goru Fazgu;
- ⁴ I sused mu Og, car vasanski, koji beše ostao od Rafaja i sedjaše u Astarotu i u Edrajinu,
- ⁵ I vladaše gorom Ermonom i Salhom i svim Vasanom do medje gesurske i mahatske, i polovinom Galada do medje Siona cara esevonskog.
- ⁶ Njih pobi Mojsije sluga Gospodnji i sinovi Izrailjevi; i tu zemlju dade Mojsije, sluga Gospodnji, u nasledstvo plemenu Ruvimovom i plemenu Gadovom i polovini plemena Manasijinog.
- ⁷ A ovo su carevi zemaljski koje pobi Isus sa sinovima Izrailjevim s one strane Jordana k zapadu, od Val-Gada u polju livanskom pa do gore Alaka kako se ide k Siru; i tu zemlju dade Isus plemenima Izrailjevim u nasledstvo prema delovima njihovim,
- ⁸ Po gorama i po ravnicama, po poljima i po dolinama, i u pustinji i na južnom kraju, zemlju hetejsku, amorejsku i hananejsku, ferezejsku, jevejsku i jevusejsku:
- ⁹ Car jerihonski jedan; car gajski do Vetilja jedan;
- ¹⁰ Car jerusalimski jedan; car hevranski jedan;
- ¹¹ Car jarmutski jedan, car lahiski jedan;
- ¹² Car jeglonski jedan; car gezerski jedan;
- ¹³ Car davirski jedan; car gaderski jedan;
- ¹⁴ Car oramski jedan; car aradski jedan;
- ¹⁵ Car od Livne jedan; car odolamski jedan;
- ¹⁶ Car makidski jedan; car vetiljski jedan;
- ¹⁷ Car tifuvski jedan; car eferski jedan;
- ¹⁸ Car afečki jedan; car saronski jedan;
- ¹⁹ Car madonski jedan; car asorski jedan;
- ²⁰ Car simron-meronski jedan; car ahsavski jedan;
- ²¹ Car tanaški jedan; car megidski jedan;
- ²² Car keddeski jedan; car jokneamski kod Karmela jedan;
- ²³ Car dorski u Nafat-Doru jedan; car gojimski u Galgalu jedan;
- ²⁴ Car teraski jedan. Svega trideset i jedan car.

ПОГЛАВЉЕ 13

A Isus već beše star i vremenit, i reče mu Gospod: Ti si star i vremenit, a zemlje je ostalo vrlo mnogo da se osvoji.

- ² Ovo je zemlja što je ostala: sve medje filistejske i sva gesurska,
- ³ Od Siora, koji je pred Misirom, do medje akaronske na sever; to pripada Hananejima; pet kneževina filistejskih, gazejska, azotska, askalonska, getejska i akaronska, i Aveji;
- ⁴ S juga sva zemlja hananejska i Meara, što pripada Sidoncima do Afeka, do medje amorejske.
- ⁵ I zemlja givlejska i sav Livan k istoku, od Val-Gada pod gorom Ermonom pa do ulaska ematskog;
- ⁶ Sve koji žive u toj gori od Livana do vode Misrefota, sve Sidonce ja ću oterati ispred sinova Izrailjevih; samo je razdeli žrebom Izrailju u nasledstvo, kao što sam ti zapovedio.
- ⁷ Razdeli dakle tu zemlju u nasledstvo medju devet plemena i polovinu plemena Manasijinog.

- ⁸ Jer s drugom polovinom pleme Ruvimovo i Gadovo primiše svoj deo, koji im dade Mojsije s one strane Jordana k istoku, kako im dade Mojsije sluga Gospodnji,
- ⁹ Od Aroira koji je na bregu potoka Arnona i grada nasred potoka, i svu ravnicu medevsku do Devona,
- ¹⁰ I sve gradove Siona cara amorejskog, koji carova u Esevonu, do medje sinova Amonovih,
- ¹¹ I Galad i medju gesursku i mahatsku i svu goru ermonsku i sav Vasan do Salhe;
- ¹² Sve carstvo Ogovo u Vasanu, koji Og carova u Astarotu i Edrajinu i beše ostao od Rafaja; a Mojsije ih pobi i istrebi.
- ¹³ Ali Gesureja i Mahateja ne izagnaše sinovi Izrailjevi, nego Gesureji i Mahateji ostaše medju Izrailjem do danas.
- ¹⁴ Samo plemenu Levijevom ne dade nasledstvo; žrtve ognjene Gospoda Boga Izrailjevog jesu nasledstvo njegovo, kao što mu je rekao.
- ¹⁵ A dade Mojsije plemenu sinova Ruvimovih po porodicama njihovim,
- ¹⁶ I medje im behu od Aroira koji je na bregu potoka Arnona, i grad koji je na sred potoka, i sva ravan do Medeve,
- ¹⁷ Esevon sa svim gradovima svojim u ravni, Devon i Vamot-Val i Vet-Valmeon,
- ¹⁸ I Jasa i Kadimot i Mifat,
- ¹⁹ I Kirijatajim i Sivma i Zaret-Sar na gori kod doline,
- ²⁰ I Vet-Fegor i Azdot-Fazga i Vet-Jesimot,
- ²¹ I svi gradovi u ravni, i sve carstvo Siona cara amorejskog, koji carova u Esevonu, kog ubi Mojsije s knezovima madijanskim, Evijom i Rekeom i Surom i Urom i Revom, knezovima Sionovim, koji življahu u onoj zemlji.
- ²² I Valama sina Veorovog, vrača, ubiše sinovi Izrailjevi mačem s drugima pobijenim.
- ²³ I behu medje sinova Ruvimovih Jordan s medjama svojim. To je nasledstvo sinova Ruvimovih po porodicama njihovim, gradovi i sela njihova.
- ²⁴ I dade Mojsije plemenu Gadovom, sinovima Gadovim po porodicama njihovim,
- ²⁵ I behu im medje Jazir i svi gradovi galadski i polovina zemlje sinova Amonovih do Aroira koji je prema Ravi,
- ²⁶ I od Esevona do Ramot-Mispe i Vetonima, i od Mahanaima do medje davirske;
- ²⁷ I u dolini Vet-Aran i Vet-Nimra i Sokot i Safon; ostatak carstva Siona cara esevonskog, Jordan i medja njegova do kraja mora hinerotskog s one strane Jordana na istok.
- ²⁸ To je nasledstvo sinova Gadovih po porodicama njihovim, gradovi i sela njihova.
- ²⁹ I dade Mojsije polovini plemena Manasijinog, i dobi polovina plemena sinova Manasijinih po porodicama svojim;
- ³⁰ Medja im beše od Mahanaima, sav Vasan, sve carstvo Oga cara vasanskog, i sva sela Jairova, što su u Vasanu, šezdeset gradova.
- ³¹ I polovina Galada, i Astarot i Edrajin, gradovi carstva Ogovog u Vasanu, dopadoše sinovima Mahira sina Manasijinog, polovini sinova Mahirovih po porodicama njihovim.
- ³² To je što razdeli u nasledstvo Mojsije u polju moavskom s one strane Jordana prema Jerihonu na istoku.
- ³³ A plemenu Levijevom ne dade Mojsije nasledstvo; Gospod je Bog Izrailjev njihovo nasledstvo, kao što im je rekao.

A ovo je što dobiše nasledstvo sinovi Izrailjevi u zemlji hananskoj, što razdeliše u nasledstvo Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i poglavari porodica otačkih po plemenima sinova Izrailjevih,

² Žrebom deleći im nasledstvo, kao što zapovedi Gospod preko Mojsija, medju devet plemena i polovinu plemena.

³ Jer Mojsije dade nasledstvo dvema plemenima i polovini plemena s ove strane Jordana, a Levitima ne dade nasledstvo medju njima.

⁴ Jer sinova Josifovih behu dva plemena: Manasijino i Jefremovo, i Levitima ne daše deo u zemlji, osim gradova u kojima će živeti i podgradja njihovih za stoku njihovu i za blago njihovo.

⁵ Kako beše zapovedio Gospod Mojsiju, tako učiniše sinovi Izrailjevi i podeliše zemlju.

⁶ A sinovi Judini dodjoše k Isusu u Galgal, i reče mu Halev sin Jefonijin Kenezej: Ti znaš šta je kazao Gospod Mojsiju sluzi Božjem za me i za te u Kadis-Varniji.

⁷ Bilo mi je četrdeset godina kad me posla Mojsije sluga Gospodnji iz Kadis-Varnije da uhodim zemlju, i javih mu stvar, kako mi je bilo u srcu.

⁸ A braća moja što idjoše sa mnom uplašiše srce narodu; ali se ja jednako držah Gospoda Boga svog.

⁹ I zakle se Mojsije onaj dan govoreći: Zaista zemlja po kojoj si hodio nogama svojim, dopašće tebi u nasledstvo i sinovima tvojim doveka; jer si se sasvim držao Gospoda Boga mog.

¹⁰ A sada, eto, sačuva me Gospod u životu, kao što je rekao; ima već četrdeset i pet godina kako to reče Gospod Mojsiju, kad Izrailj idjaše po pustinji; i sad, eto, ima mi danas osamdeset i pet godina.

¹¹ I danas sam jošte krepak, kao što sam bio kad me je Mojsije slao; krepost mi je i sad onakva kakva je bila onda za boj i da odlazim i dolazim.

¹² Zato daj mi sada ovu goru, za koju je govorio Gospod u onaj dan; jer si čuo u onaj dan da su onde Enakimi i gradovi veliki i tvrdi; da ako bude Gospod sa mnom, te ih isteram, kao što je Gospod kazao.

¹³ I Isus ga blagoslovi, i dade Hevron Halevu sinu Jefonijinom u nasledstvo.

¹⁴ Zato pripade Hevron Halevu sinu Jefonijinom Kenezeju u nasledstvo do današnjeg dana, jer se jednako držao Gospoda Boga Izrailjevog.

¹⁵ A ime Hevronu beše pre Kirijat-Arva, a Arva beše velik čovek medju Enakimima. I zemlja počinu od rata.

ПОГЛАВЉЕ 15

A ovo beše deo sinova Judinih po porodicama njihovim: uz medju edomsku, pustinja Sin k jugu na kraju južne strane;

² I beše im južna medja od kraja slanog mora, od zaliva koji ide k jugu.

³ A otuda ide na jug na brdo Akravim, prelazi preko Sina, i pruža se od juga na Kadis-Varniju, i dopire do Esrona, a otuda ide na Adar i savija se na Karku;

⁴ Otuda, idući do Aselmona, izlazi na potok misirski i kraj toj medji udara u more. To vam je južna medja.

⁵ A medja k istoku: slano more do kraja Jordana; a medja sa severne strane: od zaliva morskog, do kraja Jordana;

⁶ Odatle ide ta medja na Vet-Oglu, i pruža se od severa do Vet-Arave; i odatle ide ta

medja na kamen Voana sina Ruvimovog;

⁷ Odatle ide ta medja do Davira od doline Ahora, i na sever ide na Galgal, prema brdu adumimskom na južnoj strani potoka; potom ide ta medja do vode En-Semesa, i udara u studenac Rogil;

⁸ Odatle ide ta medja preko doline sinova Enomovih pokraj Jevuseja s juga, a to je Jerusalam; otuda ide medja na vrh gore koja je prema dolini Enom k zapadu i koja je nakraj doline rafajske k severu;

⁹ Potom se savija medja s vrha te gore k izvoru vode Neftoje i izlazi na gradove u gori Efronu; a odatle se pruža medja do Vala, a to je Kirijat-Jarim;

¹⁰ Potom ide medja do Vala na zapad ka gori Siru, i ide pokraj gore Jarima sa severa, a to je Hasalon, i spušta se na Vet-Semes, i dolazi do Tamne;

¹¹ I ide medja pokraj Akarona k severu, i dopire do Sikrona, i ide preko gore Vala i pruža se do Javnila, i izlazi ta medja na more.

¹² A medja je zapadna pokraj velikog mora i njegovih medja. To su medje sinova Judinih unaokolo po porodicama njihovim.

¹³ A Halevu sinu Jefonijinom dade Isus deo medju sinovima Judinim, kao što mu zapovedi Gospod: Kirijat-Arvu; a Arva je bio otac Enakov, i to je Hevron;

¹⁴ I odatle izagna Halev tri sina Enakova: Sesaja i Ahimana i Talmaja sinove Enakove.

¹⁵ I odatle ode na Davirane; a Davir se pre zvaše Kirijat-Sefer.

¹⁶ I reče Halev: Ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, daću mu za ženu Ahsu kćer svoju.

¹⁷ I uze ga Gotonilo sin Kenezov, brat Halevov; i dade mu Ahsu, kćer svoju, za ženu.

¹⁸ I kad polažашe, nagovaraše ga da ište polje u oca njenog; pa skoči s magarca. A Halev joj reče: Šta ti je?

¹⁹ A ona reče: Daj mi dar; kad si mi dao suvu zemlju, daj mi i izvore vodene. I dade joj izvore gornje i izvore donje.

²⁰ Ovo je nasledstvo plemena sinova Judinih po porodicama njihovim;

²¹ Ovo su gradovi po krajevima plemena sinova Judinih, duž medje edomske k jugu: Kavseil i Eder i Jagur,

²² I Kina i Dimona i Adada,

²³ I Kades i Asor i Itnan,

²⁴ Zif i Telem i Valot,

²⁵ I Asor-Adata i Kiriote; Esron je Asor;

²⁶ Amam i Sama i Molada,

²⁷ I Asar-Gada i Esemon i Vet-Falet,

²⁸ I Asar-Sual i Virsaveja i Viziotija,

²⁹ Vala i Im i Asem,

³⁰ I Eltolad i Hesil i Orma,

³¹ I Siklag i Madmana i Sansana,

³² I Levaot i Sileim i Ajin i Rimon; svega dvadeset i devet gradova sa selima svojim.

³³ U ravni Estol i Saraja i Asna.

³⁴ I Zanoja i En-Ganim, Tafuja i Inam,

³⁵ Jarmut i Odolam, Sohot i Azika.

³⁶ I Sagarim i Aditajim i Gedira i Gedirotajim; četrnaest gradova sa selima svojim.

³⁷ Sevan i Adasa i Magdal-Gad,

³⁸ I Dilan i Mispa i Jokteil,

- ³⁹ Lahis i Vaskat i Jeglon,
⁴⁰ I Havon i Lamas i Hitlis,
⁴¹ I Gediro, Vet-Dagon, i Nama i Makida; šesnaest gradova sa selima svojim.
⁴² Livna i Eter i Asan,
⁴³ I Jefta i Asna i Nesiv,
⁴⁴ I Keila i Ahziv i Marisa devet gradova sa selima svojim.
⁴⁵ Akaron sa selima i zaseocima;
⁴⁶ Od Akarona do mora sve što je pokraj Azota sa selima svojim;
⁴⁷ Azot sa selima i zaseocima, Gaza sa selima i zaseocima do potoka misirskog i do velikog mora s medjama.
⁴⁸ A u gori: Samir i Jatir i Sohot,
⁴⁹ I Dana i Kirijat-Sana, a to je Davir,
⁵⁰ I Anav i Estemon i Anim,
⁵¹ I Gosen i Olon i Gilon; jedanaest gradova sa selima svojim.
⁵² Arav i Duma i Esan,
⁵³ I Janum i Vet-Tafuja i Afeka,
⁵⁴ I Humata i Kirijat-Arva, a to je Hevron, i Sior; devet gradova sa selima svojim.
⁵⁵ Maon, Karmel i Zif i Juta,
⁵⁶ Jezrael i Jogdeam i Zanoja,
⁵⁷ Kajin, Gavaja i Tamna; deset gradova sa selima svojim.
⁵⁸ Alul, Vet-sur i Gedor,
⁵⁹ I Marat i Vet-Anat i Eltekon, šest gradova sa selima svojim.
⁶⁰ Kirijat-Val, to je Kirijat-Jarim, i Rava; dva grada sa selima svojim.
⁶¹ U pustinji: Vet-Arava, Midin i Sehana,
⁶² I Nivsan, i grad soli, i Engadija; šest gradova sa selima svojim.
⁶³ A Jevuseja koji življahu u Jerusalimu ne mogoše isterati sinovi Judini; zato ostaše Jevuseji sa sinovima Judinim u Jerusalimu do danas.

ПОГЛАВЉЕ 16

- I** dopade deo sinovima Josifovim od Jordana kod Jerihona, od vode jerihonske k istoku, na pustinju koja ide od Jerihona na goru vetiljsku,
² A od Vetilja ide na Luz i dolazi do medje arhijske do Atarota,
³ Potom ide na zapad do medje jafletske pa do medje donjeg Vet-Orona i do Gezera, i izlazi na more.
⁴ Tako dobiše nasledstvo sinovi Josifovi, Manasija i Jefrem.
⁵ A beše medja sinovima Jefremovim po porodicama njihovim, beše medja nasledstva njihovog k istoku Atarot-Adar do gornjeg Vet-Orona,
⁶ I izlazi medja na more kod Mihmete sa severne strane, pa se obrće medja k istoku do Tanat-Silona, i prolazi s istoka do Janohe,
⁷ Potom silazi od Janohe do Atarota i Narata, i došavši do Jerihona udara u Jordan.
⁸ Od Tafuje ide medja k istoku do potoka Kane i izlazi na more. To je nasledstvo plemena sinova Jefremovih po porodicama njihovim.
⁹ A gradovi behu odvojeni sinovima Jefremovim u nasledstvu sinova Manasijinih, svi

gradovi sa selima svojim.

¹⁰ A ne izagnaše Hananejina koji življaše u Gezeru; zato ostaše Hananeji među sinovima Jefremovim do danas plaćajući danak.

ПОГЛАВЉЕ 17

I dopade deo plemenu Manasijinom, a on beše prvenac Josifov; Mahiru prvencu Manasijinom ocu Galadovom, jer beše čovek junak, zato mu dopade Galad i Vasan;

² Dobiše deo i ostali sinovi Manasijini po porodicama svojim, sinovi Avijezerovi, i sinovi Helekovi, i sinovi Azrilovi, i sinovi Sihemovi, i sinovi Eferovi, i sinovi Semidini. To su sinovi Manasije sina Josifovog; ljudi po porodicama svojim.

³ A Salpad sin Efera sina Galada sina Mahira sina Manasijinog nije imao sinova nego kćeri; i ovo su imena kćerima njegovim: Mala i Nuja, Egla, Melha i Tersa.

⁴ I one dodjoše pred Eleazara sveštenika i pred Isusa sina Navinog i pred knezove, i rekoše: Gospod je zapovedio Mojsiju da nam se da nasledstvo među braćom našom. I dade im Isus, po zapovesti Gospodnjoj, nasledstvo među braćom oca njihovog.

⁵ I dopade Manasiji deset delova, osim zemlje galadske i vasanske, koje su s one strane Jordana.

⁶ Jer kćeri Manasijine dobiše nasledstvo među sinovima njegovim, a zemlja galadska dopade drugim sinovima Manasijinim.

⁷ A medja Manasijina beše od Asira k Mihmeti, koja je prema Sihemu, potom ide ta medja nadesno k stanovnicima en-tafujskim.

⁸ A Manasijina je zemlja tafujska, ali Tafuja na medji Manasijinoj pripada sinovima Jefremovim.

⁹ Odatle silazi medja na potok Kanu, s južne strane tog potoka; i gradovi su Jefremovi među gradovima Manasijinim; a medja je Manasijina sa severne strane potoka i izlazi na more.

¹⁰ S juga je Jefremovo, a sa severa Manasijino, a more im je medja; a s Asirom graniče na severu a s Isaharom na istoku.

¹¹ Jer je Manasijino u plemenu Isaharovom i Asirovom: Vet-San sa selima svojim, i Ivleam sa selima svojim, i Dorani sa selima svojim, i En-Dorani sa selima svojim, i Tanašani sa selima svojim, i Megidjani sa selima svojim; ta tri kraja.

¹² Ali sinovi Manasijini ne mogoše izagnati Hananeje iz tih gradova, nego Hananeji stadoše živeti u toj zemlji.

¹³ Ali kad ojačaše sinovi Izrailjevi, udariše danak na Hananeje, ali ih ne izagnaše.

¹⁴ A sinovi Josifovi rekoše Isusu govoreći: Zašto si nam dao u nasledstvo jedan deo i jedno uže, kad je nas množina i Gospod nas je blagoslovio dovde?

¹⁵ A Isus im reče: Kad vas je množina, idite u šumu, i onde okrcite sebi, u zemlji ferezejskoj i rafajskoj, ako vam je tesna gora Jefremova.

¹⁶ A sinovi Josifovi rekoše: Neće nam biti dosta ova gora; a svi Hananeji koji žive u dolini imaju gvozdena kola; i oni koji su u Vet-Sanu i u selima njegovim i oni koji su u dolini jezraelskoj.

¹⁷ A Isus reče domu Josifovom, Jefremu i Manasiji, govoreći: Velik si narod i silan si, nećeš imati jednog dela.

¹⁸ Nego gora neka bude tvoja; ako je šuma, iseci je, pa ćeš imati medje njene; jer ćeš izagnati Hananeje, ako i imaju gvozdena kola, ako i jesu jaki.

ПОГЛАВЉЕ 18

I sabra se sav zbor sinova Izrailjevih u Silom i onde namestiše šator od sastanka, pošto pokoriše zemlju.

² Ali još beše sinova Izrailjevih sedam plemena, kojima ne bi dato nasledstvo.

³ I Isus reče sinovima Izrailjevim: Dokle ćete oklevati, te ne idete i uzmete zemlju koju vam je dao Gospod Bog otaca vaših?

⁴ Izaberite izmedju sebe po tri čoveka iz svakog plemena, pa neka se dignu i prodju zemlju, i neka je prepisu na nasledstva svoja, pa onda neka dodju k meni.

⁵ I neka je razdele na sedam delova; Juda će ostati u svojim medjama s juga, i dom će Josifov ostati u medjama svojim sa severa.

⁶ A vi prepisite zemlju na sedam delova, i donesite amo k meni, da bacim žreb za plemena vaša ovde pred Gospodom Bogom našim.

⁷ Jer Leviti nemaju dela medju vama, jer je sveštenstvo Gospodnje njihovo nasledstvo; a Gad i Ruvim i polovina plemena Manasijinog primiše nasledstvo svoje s one strane Jordana na istoku, koje im dade Mojsije, sluga Gospodnji.

⁸ Tada ustaše ljudi i podjoše; a Isus zapovedi ljudima koji odoše da prepisu zemlju govoreći: Idite i prodjite zemlju i prepisite je, pa onda dodjite k meni, te ću baciti žreb za vas ovde pred Gospodom u Silomu.

⁹ I odoše ljudi i prodjoše zemlju i prepisaše je u knjigu, selo po selo, na sedam delova; potom se vratiše k Isusu u logor, u Silom.

¹⁰ I Isus baci žreb za njih u Silomu pred Gospodom, i onde podeli Isus zemlju medju sinove Izrailjeve po delovima njihovim.

¹¹ I izadje žreb za pleme sinova Venijaminovih po porodicama njihovim, i dodje medja dela njihovog medju sinove Judine i sinove Josifove.

¹² I bi im medja sa severa do Jordana, i ona ide pokraj Jerihona sa severa i pruža se na goru k zapadu, i izlazi u pustinju Vet-Aven;

¹³ A odatle ide ta medja do Luza, s južne strane Luzu, a to je Vetilj, i silazi do Atarot-Adara pokraj gore koja je s juga Vet-Oronu donjem.

¹⁴ Otuda izlazi medja i savija se pokraj mora k jugu od gore, koja je prema Vet-Oronu na jug, i izlazi na Kirijat-Val, a to je Kirijat-Jarim, grad sinova Judinih. To je zapadna strana.

¹⁵ A južna strana od kraja Kirijat-Jarima, i izlazi ta medja k zapadu, pa ide na izvor vode Neftoje,

¹⁶ I silazi ta medja nakraj gore koja je prema dolini sina Enomovog, a u dolini rafajskoj k zapadu, i ide preko doline Enomove pokraj Jevuseja k jugu, i silazi na izvor Rogil;

¹⁷ Potom se obrće od severa i ide na En-Semes, a otuda ide na Galilot, koji je prema gori adumimskoj, i silazi na kamen Voana sina Ruvimovog;

¹⁸ Otuda ide stranom koja je prema Aravi k severu i silazi u Aravu;

¹⁹ Potom ide pokraj Vet-Ogle k severu i udara u zaliv slanog mora sa severne strane do kraja Jordana na jugu. To je južna medja.

²⁰ A Jordan je medja s istočne strane. To je nasledstvo sinova Venijaminovih s medjama njihovim unaokolo po porodicama njihovim.

²¹ A gradovi plemena sinova Venijaminovih po porodicama njihovim jesu: Jerihon i Vet-Ogla i Emek-Kesis,

²² I Vet-Arava i Semarajim i Vetilj,

²³ I Avin i Fara i Ofra,

- ²⁴ I Hefar-Amona i Ofnija i Gava; dvanaest gradova sa selima svojim;
- ²⁵ Gavaon i Rama i Virot,
- ²⁶ I Mispa i Hefira i Mosa,
- ²⁷ I Rekem i Jerfail i Tarala,
- ²⁸ I Sila, Elef i Jevus, a to je Jerusalim, Gavat, Kirijat; četrnaest gradova sa selima svojim. To je nasledstvo sinova Venijaminovih po porodicama njihovim.

ПОГЛАВЉЕ 19

Potom izadje drugi žreb za Simeuna, pleme sinova Simeunovih po porodicama njihovim, i bi nasledstvo njihovo usred nasledstva sinova Judinih.

- ² I dopade im u nasledstvo Virsaveja i Saveja i Molada,
- ³ I Asar-Sual i Vala i Asem,
- ⁴ I Eltolad i Vetuil i Orma,
- ⁵ I Siklag i Vet-Marhavot i Asar-Susa,
- ⁶ I Vet-Levaot i Saruen; trinaest gradova sa selima svojim;
- ⁷ Ajin, Remon i Eter i Asan, četiri grada sa selima svojim;
- ⁸ I sva sela što behu oko tih gradova dori do Valat-Vira, a to je Ramat južni. To je nasledstvo plemena sinova Simeunovih po porodicama njihovim.
- ⁹ Od dela sinova Judinih dopade nasledstvo sinovima Simeunovim, jer deo sinova Judinih beše velik za njih, zato sinovi Simeunovi dobiše nasledstvo na njihovom nasledstvu.
- ¹⁰ Potom izadje treći žreb za sinove Zavulonove po porodicama njihovim; i medja nasledstvu njihovom bi do Saride.
- ¹¹ A odatle ide medja njihova pokraj mora na Maralu, i dopire do Davaseta, i ide na potok koji je prema Jokneamu,
- ¹² Pa se okreće od Saride na istok do medje kislot-tavorske, i ide na Davrat i izlazi do Jafe;
- ¹³ Otuda ide opet k istoku do Gita-Efera, a to je Ita-Kasin, i izlazi na Remon-Metoar, a to je Neja;
- ¹⁴ Otuda se savija medja k severu na Anaton, i izlazi u dolinu Jeftail,
- ¹⁵ S Katatom i s Nalalom i Simronom i Idalom i Vitlejemom, dvanaest gradova sa selima svojim.
- ¹⁶ To je nasledstvo sinova Zavulonovih po porodicama njihovim, to su gradovi i sela njihova.
- ¹⁷ Za Isahara izadje žreb četvrti, za sinove Isaharove po porodicama njihovim;
- ¹⁸ A medja im bi: Jezrael i Kesulot i Sunim,
- ¹⁹ I Aferajim i Seon i Anaharat,
- ²⁰ I Ravit i Kision i Aves,
- ²¹ I Remet i En-Ganim i En-Ada i Bet-Fasis,
- ²² A otuda ide medja na Tavor i na Sahasimu i Vet-Semes, i udara u Jordan; šesnaest gradova sa selima svojim.
- ²³ To je nasledstvo plemena sinova Isaharovih po porodicama njihovim; to su gradovi i sela njihova.
- ²⁴ Potom izadje žreb peti za pleme sinova Asirovih po porodicama njihovim.
- ²⁵ I medja im bi: Helkat i Alija i Veten, i Ahsaf,

- ²⁶ I Alameleh i Amad i Misal, i pruža se do Karmela k moru i do Sihor-Livnata,
- ²⁷ I odatle se savija k istoku na Vet-Dagon, i dopire do Zavulona i do doline Jeftaila k severu, i do Vetemeka i Naila, i ide do Havula nalevo;
- ²⁸ I Hevron i Reov i Amon i Kana skroz do Sidona velikog;
- ²⁹ Otuda se savija medja na Ramu i do tvrdog grada Tira, a otuda se savija na Osu i izlazi na more pokraj dela ahsivskog;
- ³⁰ I Ama i Afek i Reov; dvadeset i dva grada sa selima svojim.
- ³¹ To je nasledstvo plemena sinova Asirovih po porodicama njihovim, to su gradovi i sela njihova.
- ³² Za sinove Neftalimove izadje žreb šesti, za sinove Neftalimove po porodicama njihovim,
- ³³ I medja im bi od Elafa i od Alona do Sananima, i od Adami-Nekeva i Javnila do Lakuma, i izlazi na Jordan;
- ³⁴ Potom se obrće medja na zapad k Aznot-Tavoru, i ide na Ukok, i dopire do Zavulona s juga i do Asira sa zapada i do Jude na Jordanu s istoka.
- ³⁵ A tvrdi su gradovi: Sidim, Ser i Amat, Rakat i Hinerot,
- ³⁶ I Adama i Rama i Asor,
- ³⁷ I Kedes i Edrej i En-Asor,
- ³⁸ I Iron Migdalil, Orem i Vet-Anat i Vet-Semes; devetnaest gradova sa selima svojim.
- ³⁹ To je nasledstvo plemena sinova Neftalimovih po porodicama njihovim, to su gradovi sa selima svojim.
- ⁴⁰ Sedmi žreb izadje za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim,
- ⁴¹ I medja nasledstvu njihovom bi Sara i Estaol i Ir-Semes,
- ⁴² I Salavin i Ajalon i Jetla,
- ⁴³ I Elon i Tamnata i Akaron,
- ⁴⁴ I Eltekon i Giveton i Valat,
- ⁴⁵ I Jud i Vani-Varak i Gat-Rimon,
- ⁴⁶ I Me-Jarkon i Rakon s medjama svojim prema Jopi.
- ⁴⁷ Ali medje sinova Danovih izadjoše male za njih; zato izadjoše sinovi Danovi i udariše na Lesem i uzeše ga i pobiše ostrim mačem i osvojiše ga, i naseliše se u njemu, i Lesem prozvaše Dan po imenu Dana oca svog.
- ⁴⁸ To je nasledstvo plemena sinova Danovih po porodicama njihovim; to su gradovi i sela njihova.
- ⁴⁹ A kad podeliše zemlju po medjama njenim, daše sinovi Izrailjevi nasledstvo Isusu, sinu Navinom, medju sobom.
- ⁵⁰ Po zapovesti Gospodnjoj daše mu grad koji zaiska, Tamnat-Sarah u gori Jefremovoj, a on sagradi grad i naseli se u njemu.
- ⁵¹ To su nasledstva koja Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i glavari porodica otačkih u plemenima sinova Izrailjevih podeliše žrebom u Silomu pred Gospodom na vratima šatora od sastanka, i tako podeliše zemlju.

ПОГЛАВЉЕ 20

Potom reče Gospod Isusu govoreći:

- ² Kaži sinovima Izrailjevim i reci: Odredite gradove za utočišta, za koje sam vam govorio preko Mojsija,

- ³ Da onamo uteče krvnik koji ubije koga nehotice, ne misleći, da vam budu utočišta od osvjetnika.
- ⁴ Pa kad ko uteče u koji od tih gradova, neka stane pred vratima gradskim i neka kaže starešinama onog grada stvar svoju, pa neka ga prime k sebi, i daju mu mesto da sedi kod njih.
- ⁵ I ako dodje za njim osvjetnik, neka mu ne daju krvnika u ruke, jer je nehotice ubio bližnjeg niti je pre mrzeo na njega.
- ⁶ Nego neka sedi u gradu onom dokle ne stane pred zbor na sud, do smrti poglavara sveštetičkog koji bude onda, tada neka se krvnik vrati i ide u svoj grad i svojoj kući, u grad iz kog je utekao.
- ⁷ I odeliše Kedes u Galileji u gori Neftalimovoj i Sihem u gori Jefremovoj i Kirijat-Arvu, to je Hevron, u gori Judinoj.
- ⁸ A preko Jordana od Jerihona na istok odrediše Vosor u pustinji, u ravni, od plemena Ruvimovog, i Ramot u Galadu od plemena Gadovog, i Golan u Vasanu od plemena Manasijinog.
- ⁹ To su gradovi odredjeni svim sinovima Izrailjevim i došljaku koji živi medju njima, da pobegne kod njih ko god ubije koga nehotice i da ne pogine od ruke osvjetnikove dok ne stane pred zbor.

ПОГЛАВЉЕ 21

- T**ada dodjoše glavari otačkih porodica levitskih k Eleazaru svešteniku i k Isusu sinu Navinom i glavarima porodica otačkih i plemenima sinova Izrailjevih.
- ² I rekoše im u Silomu u zemlji hananskoj govoreći: Gospod je zapovedio preko Mojsija da nam se daju gradovi gde ćemo živeti i podgradja njihova za stoku našu.
- ³ I dadoše sinovi Izrailjevi Levitima od nasledstva svog po zapovesti Gospodnjoj ove gradove i podgradja njihova:
- ⁴ Izadje žreb za porodice Katove; i dopade sinovima Arona sveštenika izmedju Levita žrebom trinaest gradova od plemena Judinog i od plemena Simeunovog i od plemena Venijaminovog.
- ⁵ A ostalim sinovima Katovim dopade žrebom deset gradova od porodica plemena Jefremovog i od plemena Danovog i od polovine plemena Manasijinog.
- ⁶ A sinovima Girsonovim dopade žrebom od porodica plemena Isaharovog i od plemena Asirovog i od plemena Neftalimovog i od polovine plemena Manasijinog u Vasanu trinaest gradova;
- ⁷ Sinovima Merarijevim po porodicama njihovim od plemena Ruvimovog i od plemena Gadovog i od plemena Zavulonovog dvanaest gradova.
- ⁸ Daše dakle sinovi Izrailjevi Levitima te gradove i podgradja njihova žrebom, kao što beše zapovedio Gospod preko Mojsija.
- ⁹ I daše od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Simeunovih ove gradove koji se kazuju po imenima:
- ¹⁰ I dopade sinovima Aronovim od porodica Katovih izmedju sinova Levijevih, za koje pade prvi žreb,
- ¹¹ Njima dopade: Kirijat-Arva, a Arva je otac Enakov, a taj je grad Hevron u gori Judinoj, s podgradjem svojim unaokolo.
- ¹² A polje oko tog grada i sela njegova daše Halevu sinu Jefonijinom u nasledstvo.

- ¹³ Daše dakle sinovima Arona sveštenika grad za utočište krvniku Hevron s podgradjem i Livnu s podgradjem.
- ¹⁴ I Jatir s podgradjem i Estemoju s podgradjem,
- ¹⁵ I Olon s podgradjem i Davir s podgradjem,
- ¹⁶ I Ajin s podgradjem, i Jutu s podgradjem, i Vet-Semes s podgradjem: devet gradova od ta dva plemena.
- ¹⁷ A od plemena Venijaminovog Gavaon s podgradjem, i Gavaju s podgradjem,
- ¹⁸ Anatot s podgradjem, i Almon s podgradjem: četiri grada.
- ¹⁹ Svega gradova sinova Arona sveštenika trinaest gradova s podgradjima.
- ²⁰ A porodicama sinova Katovih, Levitima, što ih još beše od sinova Katovih, dopadoše na njihov žreb gradovi od plemena Jefremovog;
- ²¹ Dopade im grad za utočište krvniku Sihem s podgradjem u gori Jefremovoj, i Gezer s podgradjem,
- ²² I Kivsajim s podgradjem, i Vet-Oron s podgradjem: četiri grada;
- ²³ A od plemena Danovog: Eltekon s podgradjem, Giveton s podgradjem,
- ²⁴ Ajalon s podgradjem, Gat-Rimon s podgradjem: četiri grada.
- ²⁵ A od polovine plemena Manasijinog: Tanah s podgradjem i Gat-Rimon s podgradjem: dva grada.
- ²⁶ Svega deset gradova s podgradjima dadoše porodicama sinova Katovih ostalima.
- ²⁷ A sinovima Girsonovim između porodica levitskih dadoše od polovine plemena Manasijinog grad za utočište krvniku Golan u Vasanu s podgradjem, i Vester s podgradjem: dva grada;
- ²⁸ A od plemena Isaharovog: Kison s podgradjem, Davrot s podgradjem.
- ²⁹ Jarmut s podgradjem, En-Ganim s podgradjem: četiri grada;
- ³⁰ A od plemena Asirovog: Misal s podgradjem, Avdon s podgradjem,
- ³¹ Helkat s podgradjem, i Reov s podgradjem: četiri grada;
- ³² A od plemena Neftalimovog grad za utočište krvniku Kedes u Galileji s podgradjem, i Amot-Dor s podgradjem, i Kartan s podgradjem: tri grada.
- ³³ Svega gradova sinova Girsonovih po porodicama njihovim trinaest gradova s podgradjima.
- ³⁴ A porodicama sinova Merarijevih, ostalim Levitima, daše od plemena Zavulonovog Jokneam s podgradjem, Kartu s podgradjem,
- ³⁵ Dimnu s podgradjem, Nalol s podgradjem: četiri grada;
- ³⁶ A od plemena Ruvimovog: Vosor s podgradjem, i Jazu s podgradjem,
- ³⁷ Kedimot s podgradjem, i Mifat s podgradjem: četiri grada;
- ³⁸ A od plemena Gadovog: grad za utočište krvniku Ramot u Galadu s podgradjem, i Mahanajim s podgradjem.
- ³⁹ Esevon s podgradjem, Jazir s podgradjem; svega četiri grada.
- ⁴⁰ Sve ove gradove daše sinovima Merarijevim po porodicama njihovim, što još behu između porodica levitskih; i dodje na žreb njihov dvanaest gradova.
- ⁴¹ Svega gradova levitskih u nasledstvu sinova Izrailjevih beše četrdeset osam gradova s podgradjima.
- ⁴² A svi gradovi imaju svoja podgradja unaokolo; tako je u svakom gradu.
- ⁴³ Tako dade Gospod Izrailju svu zemlju, za koju se zakle ocima njihovim da će im je dati, i naslediše je i naseliše se u njoj.

⁴⁴ I umiri ih Gospod od svuda unaokolo, kao što se zakleo ocima njihovim; i niko se ne održa pred njima od svih neprijatelja njihovih; sve neprijatelje njihove predade im Gospod u ruke.

⁴⁵ Ništa ne izosta od sveg dobra što beše obećao Gospod domu Izrailjevom; sve se zbi.

ПОГЛАВЉЕ 22

Tada sazva Isus sinove Ruvimove i sinove Gadove i polovinu plemena Manasijinog,

² I reče im: Vi držaste sve što vam je zapovedio Mojsije sluga Gospodnji, i slušaste glas moj u svemu što sam vam zapovedao.

³ Ne ostaviste braću svoju dugo vremena, do ovog dana, i dobro čuvaste zapovest Gospoda Boga svog.

⁴ A sada Gospod je Bog vaš smirio braću vašu, kako im je rekao; sada dakle vratite se i idite u šatore svoje u zemlju nasledstva svog, koju vam je dao Mojsije, sluga Gospodnji, s one strane Jordana.

⁵ Samo pazite dobro da vršite zapovest i zakon, što vam je zapovedio Mojsije sluga Gospodnji, da ljubite Gospoda Boga svog i da hodite svim putevima Njegovim, i čuvate zapovesti Njegove i držite ih se, i da Mu služite svim srcem svojim i svom dušom svojom.

⁶ I blagoslovi ih Isus, i otpusti ih da idu u svoje šatore.

⁷ A polovini plemena Manasijinog beše dao Mojsije nasledstvo u Vasanu, a drugoj polovini dade Isus s braćom njihovom, s ove strane Jordana, k zapadu. I otpuštajući ih Isus u šatore njihove blagoslovi ih,

⁸ I reče im govoreći: S velikim blagom vraćate se u šatore svoje, sa stokom vrlo brojnom; sa srebrom i zlatom i medju i gvoždjem i odelom vrlo mnogim; podelite plen od neprijatelja svojih s braćom svojom.

⁹ I vrativši se sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijinog odoše od sinova Izrailjevih iz Siloma, koji je u zemlji hananskoj, idući u zemlju galadsku, u zemlju nasledstva svog, koju naslediše, kako beše Gospod zapovedio preko Mojsija.

¹⁰ A kad dodjoše na medju jordansku u zemlji hananskoj, načiniše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijinog oltar onde na Jordanu, oltar velik i naočit.

¹¹ I čuše sinovi Izrailjevi gde se govori: Gle, sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijinog načiniše oltar prema zemlji hananskoj na medji jordanskoj, pokraj sinova Izrailjevih.

¹² A kad čuše sinovi Izrailjevi, skupi se sav zbor sinova Izrailjevih u Silom da idu da se biju s njima.

¹³ I poslaše sinovi Izrailjevi k sinovima Ruvimovim i sinovima Gadovim polovini plemena Manasijinog u zemlju galadsku Finesa sina Eleazara sveštenika,

¹⁴ I s njim deset knezova, po jednog kneza od doma otačkog od svih plemena Izrailjevih, a svaki ih beše poglavar u domu otaca svojih u hiljadama Izrailjevih.

¹⁵ A oni dodjoše k sinovima Ruvimovim i sinovima Gadovim i polovini plemena Manasijinog u zemlju galadsku, i rekoše im govoreći:

¹⁶ Ovako veli sav zbor Gospodnji, kakav je to greh kojim se ogrešiste Bogu Izrailjevom odvrativši se danas od Gospoda, načinivši oltar da se odmetnete danas od Gospoda?

¹⁷ Malo li nam je greha Fegorova, od kog se još nismo očistili do danas i s kog dodje pogibao na zbor Gospodnji,

¹⁸ Te se danas odvrćate od Gospoda, i odmećete se danas od Gospoda, da se sutra

razgnevi na sav zbor Izrailjev?

19 Ako je zemlja nasljedstva vašeg nečista, predjite u zemlju nasljedstva Gospodnjeg, u kojoj stoji šator Gospodnji, i uzmite nasljedstvo medju nama; samo se ne odmećite od Gospoda i ne odmećite se od nas gradeći sebi oltar mimo oltara Gospoda Boga našeg.

20 Nije li se Ahan sin Zarin ogrešio o stvari proklete, te dodje gnev na sav zbor Izrailjev? I on ne pogibe sam za greh svoj.

21 A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijinog odgovoriše i rekoše poglavarima hiljada Izrailjevih:

22 Gospod Bog nad bogovima, Gospod Bog nad bogovima, On zna, i Izrailj neka zna. Ako smo radi odmetati se i grešiti Gospodu, neka nas ne sačuva danas.

23 Ako smo načinili oltar da se odvratimo od Gospoda ili da prinosimo na njemu žrtve paljenice ili darove ili da prinosimo na njemu žrtve zahvalne, Gospod neka traži.

24 Nego to učinismo bojeći se ovog: rekosmo: sutra će reći sinovi vaši sinovima našim govoreći: Šta vi imate s Gospodom Bogom Izrailjevim?

25 Medju je postavio Gospod izmedju nas i vas, sinovi Ruvimovi i Gadovi, Jordan; vi nemate deo u Gospodu. Sinovi vaši će odbiti sinove naše da se ne boje Gospoda.

26 Zato rekosmo: Učinimo tako, i načinimo oltar, ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu,

27 Nego da bude svedok medju nama i vama, i medju nasljedjem našim nakon nas, da bismo služili Gospodu pred Njim žrtvama svojim paljenicama i prinosima svojim, i žrtvama svojim zahvalnim, i da ne bi rekli kadgod sinovi vaši sinovima našim: Vi nemate deo u Gospodu.

28 Jer rekosmo: Ako kad kažu tako nama ili natražju našem, tada ćemo im kazati: Vidite sliku od oltara Gospodnjeg koju načiniše oci naši ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, nego da je svedočanstvo medju nama i vama.

29 Ne daj Bože da se odmećemo Gospodu i da se danas odvrćamo od Gospoda načinivši oltar za žrtvu paljenicu, za dar ili za prinos, mimo oltara Gospoda Boga našeg, koji je pred šatorom Njegovim.

30 A kad ču Fines sveštenik i knezovi od zbora, poglavari od hiljada Izrailjevih koji behu s njim, reći koje im rekoše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i sinovi Manasijini, bi im po volji.

31 I reče Fines sin Eleazara sveštenika sinovima Ruvimovim i sinovima Gadovim i sinovima Manasijinim: Danas poznasmo da je medju nama Gospod kad se ne ogrešiste Gospodu tim grehom, i sačuvaste sinove Izrailjeve od gneva Gospodnjeg.

32 I Fines sin Eleazara sveštenika i oni knezovi vratiše se od sinova Ruvimovih i od sinova Gadovih iz zemlje galadske u zemlju hanansku k sinovima Izrailjevim, i javiše im stvar.

33 I bi po volji sinovima Izrailjevim; i hvališe Boga sinovi Izrailjevi, i ne govoriše više da idu da se biju s njima da potru zemlju, u kojoj žive sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi.

34 I prozvaše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi onaj oltar Ed govoreći: Svedok je medju nama da je Gospod Bog.

ПОГЛАВЉЕ 23

A posle mnogo vremena, pošto Gospod umiri Izrailja od svih neprijatelja njegovih unaokolo, i Isus bi star i vremenit,

2 Dozva Isus sve sinove Izrailjeve, starešine njihove i poglavare njihove i sudije i upravitelje njihove, i reče im: Ja sam star i vremenit;

3 A vi ste videli sve što je učinio Gospod Bog vaš svim ovim narodima vas radi, jer je

Gospod Bog vaš sam vojevao za vas.

⁴ Vidite, razdelio sam vam žrebom ove narode, koji ostaše, u nasledstvo po plemenima vašim od Jordana, sve narode koje istrebih do velikog mora na zapad.

⁵ I Gospod Bog vaš razagnaće ih ispred vas i istrebiće ih ispred vas, i nasledićete zemlju njihovu, kao što vam je rekao Gospod Bog vaš.

⁶ Zato ukrepite se dobro da držite i tvorite sve što je napisano u knjizi zakona Mojsijevog, da ne odstupate od njega ni nadesno ni nalevo,

⁷ Da se ne pomešate s tim narodima što su ostali medju vama, i da ne pominjete imena bogova njihovih, i da se ne kunete njima niti da im služite niti im se klanjate.

⁸ Nego se držite Gospoda Boga svog, kao što ste činili do danas.

⁹ Zato je Gospod odagnao ispred vas narode velike i jake, i niko se nije održao pred vama do danas.

¹⁰ Jedan čovek izmedju vas goniće hiljadu, jer Gospod Bog vaš vojuje za vas, kao što vam je rekao.

¹¹ Pazite dakle dobro da ljubite Gospoda Boga svog.

¹² Jer ako se odvratite i pristanete za ostatkom tih naroda što su još ostali medju vama, i s njima se oprijateljite i pomešate se s njima i oni s vama,

¹³ Znajte zaista da Gospod Bog vaš neće više izgoniti te narode ispred vas, nego će vam oni postati zamka i mreža, i bič bokovima vašim, i trnje očima vašim, dokle ne izginete na ovoj dobroj zemlji koju vam je dao Gospod Bog vaš.

¹⁴ I evo, ja idem sada kuda ide sve na zemlji; poznajte dakle svim srcem svojim i svom dušom svojom da nije izostalo ništa od sveg dobra što vam je obrekao Gospod Bog vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa.

¹⁵ A kako vam se navršilo svako dobro što vam je obrekao Gospod Bog vaš, tako će Gospod pustiti na vas sva zla, dokle vas ne istrebi s ove dobre zemlje, koju vam je dao Gospod Bog vaš,

¹⁶ Ako prestupite zavet Gospoda Boga svog koji vam je zapovedio, i odete da služite drugim bogovima, i stanete im se klanjati; i raspaliće se gnev Gospodnji na vas, i nestaće vas brzo s te dobre zemlje, koju vam je dao.

ПОГЛАВЉЕ 24

Potom sabra Isus sva plemena Izrailjeva u Sihem, i sazva starešine Izrailjeve i poglavare njegove i sudije njegove i upravitelje njegove, i staše pred Bogom.

² I reče Isus svom narodu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: S one strane reke živeše nekada oci vaši, Tara otac Avramov i otac Nahorov, i služiše drugim bogovima.

³ Ali uzeh oca vašeg Avrama ispreko reke i provedoh ga kroz svu zemlju hanansku i umnožih seme njegovo davši mu Isaka.

⁴ A Isaku dadoh Jakova i Isava, i dadoh Isavu goru Sir da je njegova; a Jakov i sinovi njegovi sidjoše u Misir.

⁵ I poslah Mojsija i Arona, i mućih Misir, kako učinih usred njega, potom vas izvedoh.

⁶ A kad izvedoh iz Misira oce vaše, dodjoše na more, a Misirci goniše oce vaše s kolima i s konjicima do Crvenog mora.

⁷ Tada zavapiše ka Gospodu, i postavih tamu izmedju vas i Misiraca, i navedoh na njih more koje ih zatrpa, i oči vaše videše šta učinih od Misiraca; potom ostaste u pustinji dugo vremena.

- ⁸ Iza toga dovedoh vas u zemlju Amoreja koji življahu s one strane Jordana; i oni se pobiše s vama, ali ih dadoh vama u ruke, te naslediste zemlju njihovu, i istrebih ih ispred vas.
- ⁹ A Valak sin Seforov, car moavski, podiže se da se bije s Izrailjem, i posla te dozva Valama sina Veorovog da vas prokune.
- ¹⁰ Ali ne hteh poslušati Valama, te vas on još blagoslovi, i izbavih vas iz ruke njegove.
- ¹¹ Potom predjoste preko Jordana, i dodjoste pod Jerihon, i biše se s vama Jerihonjani, Amoreji i Ferezeji i Hananeji i Heteji i Gergeseji i Jeveji i Jevuseji; i dadoh ih vama u ruke.
- ¹² I poslah pred vama stršljenove, koji ih izagnaše ispred vas, dva cara amorejska; ne mačem tvojim ni lukom tvojim.
- ¹³ I dadoh vam zemlju, koju ne radiste, i gradove, koje ne gradiste, i u njima živite; iz vinograda i iz maslinika, kojih niste sadili, jedete.
- ¹⁴ Zato sada bojte se Gospoda i služite Mu verno i istinito; i povrzite bogove, kojima su služili oci vaši s one strane reke i u Misiru, pa služite Gospodu.
- ¹⁵ Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izaberite sebi danas kome ćete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s one strane reke, ili bogove Amoreja u čijoj zemlji živite; a ja i dom moj služićemo Gospodu.
- ¹⁶ A narod odgovori i reče: Ne daj Bože da ostavimo Gospoda da služimo drugim bogovima.
- ¹⁷ Jer Gospod Bog naš, On je izveo nas i oce naše iz zemlje misirske, iz doma ropskog, i On je učinio pred našim očima one znake velike, i čuvao nas celim putem kojim idosmo, i po svim narodima kroz koje prodjosmo.
- ¹⁸ I Gospod je isterao ispred nas sve narode i Amoreje, koji življahu u ovoj zemlji; i mi ćemo služiti Gospodu, jer je Bog naš.
- ¹⁹ A Isus reče narodu: Ne možete služiti Gospodu, jer je svet Bog, Bog revnitelj, neće podnositi vaše nevere i vaše grehe.
- ²⁰ Kad ostavite Gospoda i stanete služiti tudjim bogovima, okrenuće se i zlo će vam učiniti, i istrebiće vas, pošto vam je dobro činio.
- ²¹ A narod reče Isusu: Ne, nego ćemo Gospodu služiti.
- ²² A Isus reče narodu: Sami ste sebi svedoci da ste izabrali sebi Gospoda da Mu služite. I oni rekoše: Svedoci smo.
- ²³ Povrzite dakle bogove tudje što su medju vama, i privijte srce svoje ka Gospodu Bogu Izrailjevom.
- ²⁴ A narod reče Isusu: Gospodu Bogu svom služićemo i glas Njegov slušaćemo.
- ²⁵ Tako učini Isus zavet s narodom onaj dan i postavi im uredbe i zakone u Sihemu.
- ²⁶ I zapisa Isus ove reči u knjigu zakona Božjeg; i uzevši kamen velik podiže ga onde pod hrastom koji beše kod svetinje Gospodnje.
- ²⁷ I reče Isus svom narodu: Evo, kamen ovaj neka vam bude svedočanstvo; jer je čuo sve reči Gospodnje, koje nam je govorio; i neka vam bude svedočanstvo da ne biste slagali Bogu svom.
- ²⁸ Potom raspusti Isus narod, svakog na njegovo nasledstvo.
- ²⁹ A posle ovih stvari umre Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu beše sto i deset godina.
- ³⁰ I pogreboše ga u medjama nasledstva njegovog u Tamnat-Sarahu, koji je u gori Jefremovoj, sa severa gori Gasu.
- ³¹ I služi Izrailj Gospodu svega veka Isusovog i svega veka starešina, koje dugo živeše

iza Isusa i koji su znali sva dela Gospodnja, koja učini Izrailju.

³² I kosti Josifove, koje donesoše sinovi Izrailjevi iz Misira, pogreboše u Sihemu, u delu polja koje je kupio Jakov od sinova Emora oca Sihemovog za sto novaca; i biše u sinova Josifovih u nasledstvu njihovom.

³³ I Eleazar sin Aronov umre, i pogreboše ga na brdu Finesa sina njegovog, koje mu beše dano u gori Jefremovoj.

For other languages please go to **www.wordproject.org**